

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.** so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., proti povinnému **M. K.**, bývajúcemu v Š., **o zastavení exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8 Er 313/2004, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. septembra 2013 sp. zn. 3 CoE 103/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. septembra 2013 sp. zn. 3 CoE 103/2013 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. septembra 2013 sp. zn. 3 CoE 103/2013 **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 13. marca 2004 notárom JUDr. O. Ď. pod sp. zn. N..

Uznesením z 28. marca 2012 č. k. 8 Er 313/2004-31 Okresný súd Galanta exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. V odôvodnení uviedol, že v spojitosti s návrhom oprávnenej na zmenu súdneho exekútora opätovne preskúmal exekučný titul a zistil, že oprávnená a povinný uzavreli zmluvu o úvere. Vykonaným dokazovaním zistil, že súčasťou formulárovej zmluvy je aj text o splnomocnení, v ktorom povinný splnomocňuje advokáta Mgr. T. K. na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v mene povinného uznal záväzok tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným

titulom. Ďalej súd uviedol, že splnomocnenie, ktoré je súčasťou formulárovej zmluvy v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka považuje za neplatný právny úkon, na základe ktorého nemohlo dôjsť Mgr. T. K. k uznaniu právneho záväzku a teda k vydaniu a podpísaniu notárskej zápisnice, ktorá je predpokladom pre existujúce exekučné konanie. Konanie splnomocneného, ktorým uznal záväzok povinného považoval okresný súd za konanie, ktoré je v rozpore so zákonom. Na základe uvedeného vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 24. septembra 2013 sp. zn. 3 CoE 103/2013 zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a obmedzuje sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Na zdôraznenie správnosti doplnil ďalšie dôvody. Skonštatoval, že v danom prípade je predmetná zmluva tzv. typovou zmluvou, teda zmluvou spotrebiteľskou. Z formy a obsahu zmluvy je nesporné, že išlo o zmluvu, ktorá sa mala uzavrieť vo viacerých prípadoch vo forme predtlaču, do ktorej sa dopisovali iba jednotlivé údaje špecifikujúce dlžníka a predmet úveru a z ktorej nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ obsah tejto zmluvy nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. V danom prípade uznal záväzok a vyslovil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu zástupca, ktorého záujmy boli v rozpore so záujmami zastupovaného povinného, v dôsledku čoho sú predmetné splnomocnenie i nadväzný právny úkon obsiahnutý v danej notárskej zápisnici neplatné a notárska zápisnica ako exekučný titul potom neúčinná a nevykonateľná. Napokon odvolací súd považoval predmetné splnomocnenie obsiahnuté v danej zmluve za absolútne neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom i s dobrými mravmi. K prerušeniu konania odvolací súd uviedol, že nepovažoval za potrebné exekučné konanie prerušiť z dôvodu, že nie je dôvod mať pochybnosti o tom, že vnútroštátny súd vo všeobecnosti môže svojím rozhodnutím zabrániť vymožitelnosti pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil

a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2015

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová